

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — **Obojno izdanje stane:**
za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50
za pol leta . . . 6.— . . . 9.—
za vsa leta . . . 12.— . . . 18.—
Naročnine se plačujejo naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravišče** ulice Molino piccolo št. 2. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprte reklame cije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„7 edinosti je moč“.

Odpor torej še na dalje!

Govoreči v zadnjem izdanju našega lista o največji razsodbi državnega sodišča, s katero razsodbo se ni povedalo nič novega, ampak se je slavemu mestnemu magistratu tržaškemu poklicala v spomin le stara, notoriška istina; govoreči torej o razsodbi, ki povdarja vnovič, da je jezik slovenski pripoznan deželni jezikom v Trstu, smo že rekli, da tudi ta najnovejša razsodba ostane brez učinka in praktičnih posledic, ako državna oblast — da povemo prav po domače — ne pokaže svojih zob. Govorili smo tako, ker poznamo to našo gospodo.

Minole sobote je bila velika, viharina debata v zbornici poslancev na Dunaju. Govorilo se je o odredbi ministerstva, s katero se je razpustila združena organizacija železničarjev. V to razpravo je posegnil tudi zastopnik V. kurije na Kranjskem, državni poslanec dr. Krek. Nočemo se tu izreči ni za ni proti njegovim nazorom gledé na omejeno odredbo; ampak jeden izrek v govoru gosp. dra. Kreka nam je ugajal prav zelo, ker se da — le z malo variacijo — izborno porabiti v označanje naših italijanskih nasprotnikov na Primorskem.

Dr. Krek je rekel, da organizacija železničarjev je bila res strokovna, toda taka, ki je železničarje pritiskala v stroko nevere, v stroko sovražstva zoper avtoriteto in stroko terorizma! — A mi rečemo lahko: v Trstu ne spoštujejo ni cerkvene, ni državne avtoritete, ni razsodb sodnih oblasti, ker tega ne dopušča po italijanskih hegemonih uveljavljeni sistem, katerega glavni znaki so: mržnja do naše vere, nespoštovanje temeljnih zakonov avstrijskih, in krut terorizem.

Mi poznamo ta sistem, zato smo vedeli že v naprej, kakov bode odmev po nasprotnih glasilih

najnoveji razsodbi državnega sodišča, in zato nismo bili iznenadjeni nimalo, ko je minole soboto odmevalo po gozdu progressovskega časopisja: mi se ne udamo!

Takoj prva vrsta, ki jo je napisal „Piccolo“ o večkrat omenjeni razsodbi državnega sodišča, je značilna za to tržaško gospodo, in je dokaz, da ne delamo krivice temu komunalnemu sistemu tržaškemu, ko trdimo, da je uporen zoper vsako avtoriteto. Že v prvi vrsti svojega članiča se postavlja „Piccolo“ v dijamentralno nasprotstvo do razsodbe državnega sodišča. Državno sodišče, čigar razsodbam se treba vendar pokoriti, pravi, da slovenski jezik je pripoznan deželni jezikom v Trstu; isto sodišče pravi nadalje, da avtonomija občine ne sme sezati tako daleč, da bi kršila temeljne zakone države, in zaključuje povsem logično: ako je slovenski jezik od države pripoznan deželni jezikom, pripoznati ga mora tudi občina tržaška in mu ne sme kratiti pravic, pripoznanih mu v temeljnih zakonih avstrijskih.

Ne brigaje se za svetost razsodb najvišega sodišča, druim čelom in cinizmom, kakoršen more prihajati le iz absolutnega nespoštovanja do vsakršne avtoritete, in le iz ust ljudij, ki niso bili nikdar navajeni — ubogati in vedno le — terorizovati, odgovarja „Piccolo“ hladno, impertinentno: mi bomo i nadalje odklanjali slovenske vloge, ker uradni jezik na tržaškem magistratu je jedino le in izključno italijanščina! A glasilo tržaškega magistrata se še ni zadovoljilo s to napovedjo nadaljnjega upora, ampak koj v uvodu še graja državno sodišče, da noče poštovati avtonomnih pravic občine.

„Piccolo“ ne gre v glavo, kako da bi morala tudi občina priznavati, kar pripoznava država. V svojem „siromašnem“ jeziku da mora torej pove-

dati, da avtonomija občine po takem ni nič več nego prazna beseda, ako more isto nadvladati „jednostavna“ razsodba sodišča. Kaj je tržaški gospodi „una semplice decisione del Tribunale supremo“? Kos papirja, ravno dobra za zavijanje sira! Ali ni to zistem preziranja avtoritete?!

Prav ima „Piccolo“, da avtonomije občine ni možno odpraviti z razsodbami. Ta avtonomija občin je zagotovljena po ustavnih zakonih, in specijalno tu v Trstu po jako razsežnem statutu. Saj sodnik mora soditi na podlagi veljavnih zakonov, kamo-li da bi se smel postavljati v nasprotje z zakoni, ali da bi hotel se svojimi razsodbami odpravljati zakone. Tak sodnik bi sodil na — za tožno klop! In državno sodišče da bi se hotele tako pregrešati zoper zakone in svoj sveti poklic? No, državno sodišče se ni izreklo proti avtonomiji občine tržaške, ampak le proti temu, da občinska avtonomija kršenjem ustavnih zakonov prekorača meje svoje moči. Ne proti avtonomiji, ampak proti zlorabi avtonomije se je izjavilo državno sodišče. Avtonomija občine tržaške je jako razsežna — menda bolj, nego katerega koli mesta v Avstriji —, ali zasnovana je vendar v okvirju državnih zakonov avstrijskih, iz česar sledi, da mora i ona spoštovati te zakone! Ako je torej državno sodišče izjavilo v zmislu državnih zakonov, da je slovenski jezik deželni jezik v Trstu, bila bi dolžnost municipalni delegaciji, da jednostavno vzame na znanje to „jednostavno“ razsodbo in — se po njej ravna!

Toda „Piccolo“ napoveduje nadaljnji odpor, ker se z zobmi in nohtmi bori za krivično stvar, ker hoče zlorabljati avtonomijo za vzdrževanje nadvladja svoje stranke, ker hoče služiti sistemu terorizma, zanikovanja političkih in narodnih pravic jednemu delu prebivalstva občine.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, proložil Al. B. —

Fran ni odgovoril; preveč je bil razburjen, kajti nekaj je govorilo v njem, da je ta ženska zaradi njega — samo zaradi njega prišla sem; da ga zopet hoče imeti ter prepričati, da bi se udal drugi. Nesrečnež je čutil, da se jej le prelahko posreči to. Takoj ko je ustopila, jej je njegovo srce znova zletelo nasproti.

Désiréji se o vsem tem niti sanjalo ni; Sidonija je bila tako prijazna, tako mirna. Razven tega sta bila sedaj brat in sestra — na ljubezen med njima ni bilo niti misliti.

Vendar je mala šepalka že nekako naprej čutila nesrečo svojo, ko se je odhajajoča Sidonija še na pragu malemarn obrnila ter dejala svaku: „Baš sedaj mi je prišlo na misel, Fran, da mi je Risler naročil, naj vas privedem s seboj k obedu... voz stoji spodaj... Idiva skupaj ponj v tvornico.“ In dražestno smehljaje se je pristavila: „Kaj ne, da ga nama rada prepustiš, draga Zizi? ... Nič ne skrbi... vrneva ti ga.“

In res je imel toliko srčnosti, da je šel znje, nehvaležnik!

Odšel je brez obotavljanja, ne da bi se še jedenkrat ozrl, tiran od svoje strasti kakor od divjega morskega toka. Niti ta, niti naslednji dan, niti sploh kedaj v življenju ni zvedela mamsell Zizi, kaj posebnega jej je imel povedati mali stolček.

IV.

V čakalnici.

„Da, da, ljubim te! ljubim te kakor nikdar poprej in za vedno... Čemu boj in upiranje? Najin greh je močnejši od naju... Je-li sploh greh, da se ljubiva? Nisva-li bila namenjena drug drugemu, nimava-li pravice, združiti se znova ter ljubovati življenju, ki je ločilo naju?... Dobro, pridi! sklenjeno je, da ubeživa! Jutri večer, ob desetih, na lyonskem kolodvoru! Kupim biljeta ter te bom pričakoval.“

Fran.

Štiri tedne se je nadejala Sidonija tega pisma; štiri tedne je uporabljala vso svojo zvižajo, vso umetnost prilizovanja, da bi iz svaka izvabila pismen dokaz strasti njegove. Težko jej je bilo doseči ta namen; mlado, pošteno srce, kakoršno je imel Fran, zavesti do zločina, to ni bilo lahko; v tem čudnem boju, v katerem se je človek, v istini ljubeč, boril sam proti sebi, je čutila dostikrat, da je pri kraju s svojo močjo, da je izgubila skoro vso srčnost. Kadar je mislila, da je popolnoma premagan, uprlo se je prirojeno mu pravicoljubje, in pripravljen je bil bežati ter odtrgati se od nje.

Kako se je veselila svoje zmage, ko je neko jutro dobila to pismo. Madame Dobsonova je bila baš prišla ter jej prinesla pritožbe Georgesa Fromonta. Koprnel je po svoji ljubici ter pričel skrbeti zaradi svaka, ki je bil bolj ljubosumen in zahteven od soproga samega.

„Oj ubogi prijatelj, ubogi prijatelj!“ je govorila sentimentalna Američanka. „Da bi ti videla, kako je nesrečen!“

In stresla je svoje kodre, razvezala zveženj not ter vzela iz njega pisma ubogega prijatelja, katera je vedno skrbno skrivala med listi svojih pesmij. Bila je srečna, da je zapletena v te ljubezenske spletke ter se more omamljati v ozračju, polnem dogodkov in tajnosti, ki je nekako delalo mehke hladne oči in suhi obraz njen.

Najbolj čudno pa je bilo to, da ta mlada, lepa žena, ki je zadovoljno pomagala v prepovedanem dopisovanju, vse svoje življenje ni pisala ali dobila niti jednega zaljubljenega pisma.

Neprestano na poti med Asnièresom in Parizom, imejoča pod krilom kakovo zaljubljeno poročilo, je ostal ta čudni golob-pismonosec vedno zvest svojemu rodu ter grlil le iz sočutja.

Ko jej je Sidonija pokazala, kar jej je pisal Fran, je vprašala: „Kaj odgovoriš sedaj?“

„Saj sem že odgovorila ter privolila.“

„Kaj... da ubežiš z norcem?“

Sidonija se je zasmejala.

„Kaj še! privolila sem samo v to, da me bode čakal na kolodvoru... to je jedino, kar namerjam. Zaslužil je, da bode četrt ure v strahu zaradi mene. Dovolj me je mučil te štiri tedne. Vse svoje življenje sem morala izpremeniti temu gospodu na ljubo. Obiskovalcev nisem smela vsprejemati, bila sem prisiljena, vrata zapirati svojim prijateljem, mladim, in ljubeznjivim ljudem, Georgesu, da celó tebi... saj veš, draga moja, da tudi tebe ni mogel trpeti ter bi bil najrajši videl, da bi bila tudi ti pregnana iz hiše, kakor vsi drugi.“

(Pride še.)

Ako bi bil na krmilu občine kakov drugi sistem, ako bi bili občini na čelu pravični, zmerni in trezni ljudje, videti bi hoteli potem, ali bi se „Piccolo“ tako potegoval za avtonomijo občine! Gospodje se potezajo za avtonomijo, ker jo identifikujejo z lastno strankarsko koristjo.

Odpor proti taki razsodbi, oprti na pravice državljanov, zajamčene v ustavnih zakonih, znači vsakako višek krivičnosti. Više ne morejo gospoda v svoji krivičnosti. Toli krivične stvari seveda ni možno zagovarjati veljavnimi argumenti. Na strani krivice more stati le neresnica. Naravno torej, da se glasilo večine občinskega sveta mora sklicevati in opirati le na neresnice. Taka gorostasna laž je, da se je mestna oblast od pradavnih časov pa do danes posluževala le italijanskega jezika! Laž je to, kajti še sedanji stareji rod se spominja, da so na magistratu radi govorili slovenski z okoličani, da so se razglasili in naznanila priobčevali tudi v slovenskem jeziku in da je bilo vsikdar uradnikov na magistratu, ki so bili večji našemu jeziku in se niso sramovali tega. Brutalni nauk o italijanski izključljivosti jel se je razširjati še le po onem usodnem koraku leta 1869, ko se je okolica na milost in nemilost izročila mestni gospodi, ko so okoličani izgubili zadnjo sled samostojnosti; a v meso in kri italijanskega ljudstva jo prešel ta nauk še le po sistematičnem hujškanju od strani onega časopisja, ki se bogato redi in pase obse-danjih žalostnih razmerah in praznuje svoje orgije ob plamenu fanatizma, strasti in narodnega sovraštva.

„Piccolo“ se upira z vsemi štirimi sklicevanju na državo, češ, za državo je pač dolžnost, da je nje uprava mnogojezična, toda občine da ne more vezati ta dolžnost. O da, dragec, tu je popolna analogija; dolžnost, ki veže državo, veže tudi občino. Kakor je dolžna država, da ureja svojo administracijo v zmislu pravice za vse narodnosti, živeče v državi, tako je dolžna tudi občina, da je pravična vsem narodnostim, živečim v občini!! A ker glasilo magistratovo ne more potajiti ekzistencije Slovencev v Trstu, si pa pomaga na drugačen, jako komoden, toda lažljiv način. Pravi namreč: 4/5 prebivalstva so avtohtonne, to so Italijani; vsi drugi so le — gostje! To je zopet laž, gorostasna laž. Slovenci niso tu nikaki gostje, oni so v tej občini avtohtonno prebivalstvo, kateremu gredo vse pravice državljanov in občanarjev. „Piccolo“ se sklicuje tudi na to, da se tudi „gostje“ poslužujejo italijanskega jezika. O tem se nočemo prepirati, saj govore dovolj jasno po-javi narodne zavesti slovenske po okolici v nove-jem času, saj govore dovolj jasno zadnje občinske volitve, saj govore razločno številke slovenskih glasov o zadnjih državnozborskih volitvah in go-vori dovolj glasno intenzivno slovensko-socialno življenje, ki se je razvilo tudi med mestnimi Slo-venci. Sicer pa je za današnje vprašanje brez pomena, kako in kaj govore „gostje“. To je stvar svobodne volje. Če kateri Slovenec govori, bodisi tudi v svoji družini, italijanski ne izhaja še iz tega, da se je tudi na oblastih odpovedal svojim političnim in narodnim pravicam. Saj poznamo tudi ljudi, ki so v svoji družini le Nemci, a v javnosti so italijanaši. Zakoni ne morejo biti odvisni od takih slučajnosti. Žalivo, frivolno je, ako Italijani me-čejo tržaške Slovence v jeden vkupen koš: „gostov“. Staro naseljenje tržaških Slovencev da ne bi imelo več pravic, kakor kateri posamični — Turak, ki slučajno živi v našem mestu?!

Toda še na nekaj velevažnega moramo opo-zoriti, kar modro potaja „Piccolo“. Ni smeti pozabiti namreč, da tržaški municipij ni le ob-činska oblast, ampak tudi politična, torej državna!!! A oblast, ki vrši svoje posle v imenu države, ki uživa ves ugled in vsa prava državne oblasti, da ne bi bila navezana na dr-žavne zakone? To so vendar pravi, stvari po-stavljati na glavo.

Menda ne treba govoriti dalje. Stvar je jasna. Le tega jednega ne moremo razumeti, kako je mogoče, da državna oblast ni že davno prišla železno pestjo ljudi, ki pišejo, kakor zaključuje „Piccolo“ svoj članek, naperjen zoper razsodbo državnega sodišča: „Zato se nadejamo, da občinski zastop, ta ljubosumni varuh statutnih pravic, o tej ali kateri prihodaži priliki najde sredstev, da odvrne od občinske palače to novo

nevarnost, pretečo nedotakljivemu nje narodnemu značaju“.

To je vendar očiten poziv na odpor zoper razsodbo sodišča, zoper avtoriteto! Tega vendar ne more trpeti državna oblast, in naj je še tako zaljubljena v italijansko kulturo! Nad vso „kul-turo“ in nad vso domišljavostjo razbrzdanih in razvajenih ljudij, mora stati vendar — zakon!!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 3. maja 1897.

K položaju. Jutri bode menda zopet seja v zbornici poslancev na Dunaju. V tej seji, ali naj-kasneje v naslednji prideta na vrsto nujna predloga Coronini, Gregorčič in tovarišev in Laginja, Spin-čič in tovarišev o abnormalnih razmerah na Primor-skem. Čujemo, da bi na izvestnem mestu radi vi-deli, da ne bi prišlo do te razprave in da so ho-teli to doseči celo — obljubami. Ali zlasti zadnji dogodki na Goriškem so potisnili stvari do viška, da smatrajo slovenski poslanci neizogibno potrebno, da potom razprave pride do — zjašnjenja. V kolikor smo poučeni mi, soglašajo v tem pogledu z našimi poslanci vse skupine sedanje večine, a tudi krščanski socialisti utegnejo stati na naši strani. Radovedni pa smo, jako radovedni, kako se bodo vedli o tej priliki gospodje socialni demokratje.

Tudi drugih viharjev je pričakovati te dni v zbornici poslancev, ako ostanejo nemški liberalci in nacionalci pri svojem sklepu in v prazni nadi, da jim parlamentarno nasilje p ipomore zopet do moči. Kako kriva da je ta njih nada, jih je poučil že prvi dan obstrukcije. Mi smo pazno zasledovali po-ročila o tisti seji — minole srede —, ko je bes-nela nemška srditost in je svojim postopanjem pre-prečila vsako razpravo. Iz poročil smo posneli, da jedini, ki je nekoliko prebledel, videti, da so Nemci posegli po skrajnem parlamentarnem sredstvu, je bil — grof Badeni. Toda tudi on le za trenotek, kajti kmalu so ga videli zopet smehljačega in pri-jaznega lica, kakor po navadi. Skupine na desnici pa so bile mirne in bolj ko so besneli nemškona-cijonalni duhovi, tem bolj so se smejale one. Uči-nek prvega dneva obstrukcije torej ni bil tak, ka-kor so si ga mislili nemški srditeži. — No, naci-onalci in liberalci nemški so vendar sklenili, da bodo nadaljevali obstrukcijo; vspeh pa jim bo de od dne do dne slabši, ker njih „ogorčenje“ boleha na — neodkritosrčnosti in na nesoglasju med njimi samimi. Vse ropotanje je le umetno in prisiljeno. Sklep za nadaljevanje obstrukcije je bil namreč storjen še-le po hudih debatah in razpravah in — preprih! Po nesoglasju med Nemci samimi se je še povečalo, ko so razpravljali o predlogu, da je sedanje ministerstvo postaviti v obtožno stanje. Za tako oblikanje s petroljem niso rojeni nemški li-beralci zmerneje barve, sosebno liberalni plemenitaši ne. In kaj naj rečemo še le o moravskih Nemcih? Ti naj bi oblikali vladu s petroljem, ko žive le od milosti vlade? Treba le pomisliti na razmere na Moravskem. Nemcev je v tej deželi le dobrih 20 odstotkov in še ti žive tako raztrešeni med Čehi, da je ni nijedne same občine, ki bi bila res le nemška. In vendar imajo Nemci vse v rokah na Mo-ravskem: namestnika po svoji volji, večino v de-želnem zboru in vse deželne ustanove. Vse to imajo le po milosti vlade. Ako bi vlada hotela le z ma-zincem migniti, pa bi bilo kraj vsega tega neopra-vičenega nemškega slavlja na Moravskem. Pomisliti pa je nadalje še, da je to toli negovano nemštvo na Moravskem prava podlaga vsej nemški moči v Avstriji. Iz Moravske prihajajo tisti „uzorni“ dr-žavniki, ki so proglašeni nositelji državne misli avstrijske in ki nemškemu življu pritiskajo na čelo pečat in ugled „državne stranke“, iz katerega na-slova so Nemci izvajali dosedaj pravico do tlače-nja družih narodnostij. In vse te ugodnosti da bi zaresno hoteli spravljati v nevarnost po taktiki, ki jih mora slednjič dovesti do cilja, ravno nasprotnega od onega, po katerem hrepene? Naša sodba je torej taka, da bodo nekoliko časa ropotali v nadi, da prestrašijo merodajne kroge. Ako bodo pa videli, da se jih nikdo ne boji, kraj bode ostrukciji in jeli se bodo zopet — lizati, a tedaj nam bodo zopet nevarni. — Vsakako je dolžnost slovan. skupinam, da ostanejo trdne. Kako nujno potrebno je to, je razvidno iz madjarskih glasil, ki hote dokazati z grožnjami, da je nevarnost skrajna in da preti splošna poguba, ako ostane sedanja večina. Kdo

ne razume tega! Gospodje na Ogorskem bi hoteli imeti za obnovenje pogodbe kake nemško-židov-ske večine, ki bi jim — po stari navadi — dovo-lila — vse! Oziri torej na vse strani zahtevajo od slovanskih skupin, da so solidarne! Tako zahteva načelo enakopravnosti, katero jedino more osrečiti avstrijske narode, tako zahtevajo pa tudi materialne koristi te države, tako hoče opravičena zahteva, ki je danes na jeziku vsem Av-strijcem: da se pogodba z Ogorsko obnovi na pra-vičnejši podlagi, nego je bila do sedaj! Žalostno bi bilo, ako bi se slovanske skupine dale po nemškem kričanju premakniti z višine pravega razumevanja interesa države in posamičnih narodov.

Nervozno napenjanje madjarskih Židov za avstrijske Nemce nacionalne in liberalne barve bodi v svarilo slovanskim skupinam. Ravno to madjar-sko kričanje, da le z nemško večino je možno ob-noviti pogodbo, nam pravi, koliko so grešili nem-ški liberalci na škodo te državne polovice, ko so milijone javnega blagostanja žrtvovali madjarskemu molohu, da so le mogli vzdržati z madjarsko po-močjo — svoje kruto gospodarstvo. Gorje, ako bi ta grda klika še kedaj obnovljala pogodbo z O-gersko!

Obnovljenje pogodbe z Ogorsko. Minole sobote je kvotna deputacija avstrijska odpotovala v Budimpešto. Včeraj se je v Budimpešti sestala v prvo sejo, katere sta se udeležila tudi minister-ski predsednik grof Badeni in finančni minister Bilinski. Deputacija si je izvolila podbor 7 čle-nov, ki se je takoj jel pogajati s pododborom ogerskim. Razprava je bila jako živahna in je trajala 4 ure. — Potem se je avstrijska deputa-cija zopet sešla v plenarno sejo, ki je trajala več ur. V tem soglašajo vse vesti, da avstrijska de-putacija zahteva absolutno, da se poviša prispevek od ogerske strani, samo glede številke vladajo raz-lična menenja. Te dni se je govorilo, da avstrij-ska deputacija zahteva povišanje ogerskega pri-spevka na 42 od sto, današnje vesti pa govorijo le o 34%. V to poslednjo številko pa res ne mo-remo verjeti, ker taka zateva bi bila vendar le preskromna.

Dva shoda! Včeraj so zborovali torej: jedni v čeških Toplicah, drugi v Libercu. V prvem me-stu se sešli nemški naprednjaki, ki niso dru-gega nego nemški liberalci pod drugačnim imenom, v drugem mestu pa so ropotali nemško-nacionalni jakobinci. Razume se ob sebi, da so kar tekmo-vali med seboj, kdo bode radikalnejši in nevarnejši za našo državo. Nemške nacionalce, katerih fak-tični vodja je sedaj tisti glasoviti Prusjak Schönerer, razumemo. Oni so že davno zatrli zadnjo sled avstrijskega mišljenja, oni iščejo svoje sreče v na-ročju velike matere Germanije, kakor smo čuli te dni v Gradcu iz ust glavnega kričača Schönerer-jevega, Wolfa. Bolj nevarno ko se razvijajo stvari v Avstriji, čim bolj se tej državi ruši jedina pod-laga — pravičnost —, tem bližje se čutijo nemški nacionalci uresničenju svojih srčnih želja. Le na kose! — to je njihovo geslo. — Ali ti nemški li-beralci, ki plešejo tako, kakor godi Schönerer, le zato, ker se boje — za mandate! Res komično je videti veterana starih kosti, kako pleše — brzo polko. Tekmovali so torej mladi v Libercu in stari v Toplicah in sklenili so tu in tam, da se odo-bruje postopanje nemških poslancev proti sedanji vladi. In da se vlada prestraši tembolj, pooblastili so svoje poslance, da se poprimejo politike asten-zije, ako potreba tako nanese. Torej hrbet hočejo obrniti državnemu zboru? Tudi dobro! Vsakomur bodi svobodna volja. Slovani jih ne bodo odvracali od tega usodnega koraka, čemu tudi? Saj srditeži ne bodo mogli trditi, da narod nem-ški ni zastopan, ako ni njih v drž. zboru. Velik del nemškega ljudstva je za konservativci in krš-čanskimi socialisti. Naj se le oprimejo politike astenzije, ako hočejo pokazati pred vsem svetom, da je Avstrijo možno upravljati t u d i b r e z n j i h! Minoli so tisti časi, ko se je vse treslo, kadar so gromeli nemški bogovi.

Car na Dunaju? Iz Peterburga javljajo, da pride car Nikolaj v mesecu septembru na Du-naj, kjer se hkratu z nemškim cesarjem Viljelmom udeleži velikih vojaških vaj. — Zatem da odide car Nikolaj v Italijo na sestanek s kraljem Um-bertom. Ne ve se pa še, kje da se bode vršil ta sestanek: ali v Rimu, ali v Benetkah, ali v Monzi?!

Grško-turška vojna. Niti narod niti časopisje nista nič kaj navdušeno vspregela novega ministerstva Rallijevega. Trdi se, da to ministerstvo ni kos sedanjemu polafaju.

Iz Aten javljajo, da je grška vojska zbrana pri Arti, katero mesto namerujejo Turki obkoliti in oblegati.

Turški poveljnik v Epiru poroča v Carigrad: Turki so vrgli jeden bataljon grške neredne vojske in 2 bateriji iz njih pozicije v Karavan Serailu. Morali so se umakniti v Kumazudes. Grki so v svojem begu ostavili jeden top. — Turki so zasedli razne, strategičsko važne točke. Vsled te male, izgubljene bitke pri Karavan Serailu, morajo se Grki umakniti še dalje.

Iz Carigrada poročajo včeraj: Edhem-paša javlja vladi, da je sinoč pričela praska med Grki in Turki po prilici 1 uro oddaljeno od Velestrina. Boj je končala noč. Turki so si prisvojili par utrjenih grških pozicij, vsled česar so se Grki umaknili proti neki vasi, nahajajoči se na desni Valestrina, toda zasedel jo je 1 bataljon turških redifov.

Hakki-paša koraka z 10 bataljoni in 2 baterijama proti Velestrinu. Turki se nadejajo, da jim bode kmalu možno zasesti to točko in s tem odrezati zvezo grškega generalnega taborišča z Volo. (Velestrino je malo mestece, ki šteje kakih 2400 duš. Strategično je važno, kajti tu se železniška proga Kalabaka-Volo-Farsala križa s progo, ki vodi v Lariso. Ako torej Turki zasedejo Velestrino, bila bi Farsala odrezana od zaliva Volo. Če pa bi se železnica pretrgala na tej točki, potem se Grki iz Farsale nimajo umakniti po drugi poti, nego po jako slabi in oddaljeni cesti, ki vodi v Lamijo. Ured.)

Najnovejše vesti iz Epira javljajo o jako živahnem gibanju. Grške vesti javljajo, da se jedna grška brigada pomika proti Pentepigadia; turške vesti pa javljajo, da je došel v Janino Saad-Eddin s 8000 izbranih mož. Tem došlim vojakom da bode naloga, da izprazni Epir od sovražnikov, da bode potem možno turški vojski prestopiti v ofenzivo.

Včeraj se je sešla zbornica v Atenah, kateri se je predstavilo novo ministerstvo Rallijevo. Ministerski predsednik je razvijal svoj program. V prvo treba zopet postaviti na noge vojsko, brez katere ni možno nadaljevati vojne, niti skleniti časten mir. Na srečo pa vojska ni zgubila srčnosti in se Grška more zanašati na isto. Bivši predsednik ministerstva in sedanjí vodja opozicije, Delyanis je izjavil, da njegova stranka bode podpirala vlado, dokler bode sovražnik na grških tleh. — Jeden poslanec je zahteval, naj se prestolonaslednik odpove od vrhnega poveljstva.

Različne vesti.

Nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este. Bodoči naš prestolonaslednik biva sedaj na južnem Tirolskem in sicer v gradu Rottenstein pri Meranu. Kakor se kaže jasno, je tamošnje podnebje zelo ugodno zdravju nadvojvode; zato se je podaljšalo bivanje v Rottensteinu preko namerovanega časa. V kratkem nameruje nadvojvoda Fran Ferdinand odpotovati v Inomest, da obiše nadvojvodo Ferdinanda Karla.

Deset narodnih zapovedi. — Za sedanje naše razmere kaj umestne bi bile te-le narodne zapovedi:

1. Spoštuj in ljubi svoj narod iz dna svojega srca vse dni svojega življenja.
2. Ne zatajaj nikdar svoje narodnosti niti doma niti v javnosti.
3. Uklanjaj se vedno narodni disciplini.
4. Brani in ljubi svoje narodne voditelje.
5. Ne prestopi nikdar praga svojih sovražnikov in ne daj jim zasluzka.
6. Ne delaj sramote milemu narodu s surovim obnašanjem, vedi se ob vsaki priliki možato in odločno.
7. Podpiraj vedno le svoje rojake — trgovce, obrtnike, zdravnike, odvetnike itd. Ako podpiraš svojega nasprotnika, pomagaš zatirati svoj narod, rediš gada na svojih prsih, ki te skuša s svojim strupom za veke pokončati; s takim dejanjem prodajaš rod in sebe v sužnost.
8. Ne sovraži svojega brata, Slovenec je kakor ti, če tudi je v mišljenju kaka razlika. Medsebojni prepir naj popolnoma izgine s slovenskih tal. Delajmo vsi za enega, eden za vse.

9. Ne oziraj se po dekletih nasprotne narodnosti, ker, ako bo kedaj tvoja žena, boš ti njen rob, tvoji otroci pa narodne izdajice.

10. Ne imej poželjenja nad blagom nasprotnika. Tudi ako ga hočeš, ga moraš slano plačati. Pusti ga, če je še tako lepo. Če te nasprotnik kliče v svojo prodajalnico, pokaži mu hrbet.

Imenovanje. Finančni minister je imenoval finančnega tajnika Friderika Kaderka finančnim svetovalcem v področju finančnega ravnateljstva v Trstu.

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda poslala gđ. Ana Zanierjeva iz Sav. doline za „piruhe“ 10 kron. Gosp. N. N. po gospej T. Metlikovič 2 kroni.

Sram jih bilo! Pišejo nam: Udova pokojnega Andreja Lična je šla te dni h okrajnemu načelniku v ulici Petronio s prošnjo, da bi brezplačno dobila potrebne zdravil, ker je v skrajni bedi se svojimi štirimi otročiči. Reva nima, s čemer bi mogla najsiromašneje preživljati svojo družino. Človek bi menil torej, da take prošnje, kakor je bila ona Ličnove, morajo se presojati le se stališča resnične potrebe, se stališča humanitete. Drugačno je stališče rečenega načelnika. Odklonil je prošnjo rekši: „Vi ste na dan volitve kričali: „Abbasso Hortis, eviva Učekar! Pojdite torej k Učekarju, naj vam da zdravila!“

Po vsej pravici moramo vprašati: kaj imajo opraviti volitve s tako stvarjo — človekoljubja? Postopanje načelnika pa moramo obsojati tem bolj, ker niti res ni, kar je očital Ličnovi. Prav tiste dni je jokala reva v svojem stanovanju na izgubi ljubljene soproga, hranitelja in reditelja mnogobrojne družine, skrbnega očeta otročičev svojih — na izgubi jedine podpore in zaslombe! Ali je sploh mogoče, da bi se uboga žena v takem položaju, ko je zgubila — vse, brigala za — volitve?! Kdo ščuva torej, kdo je fanatik? Odgovorite nam, črne duše po uredništvih italijanskih listov!

Nebodigatreba.

Svoboda cerkve in duhovščine. Za obrambo našemu narodu! Členi slov. kršč. nar. zveze se bodo v drž. zboru poganjali, da cerkev ohrani in pridobi svojo svobodo. Da se ne bode tako godilo kakor n. pr. v Trstu; tam so nastopili ljudje, ki nimajo nikake pravice se vtikati v cerkvene zadeve, zoper slovensko propoved v stolni cerkvi ter tako dolgo niso mirovali, da se je cerkvena oblast zaradi ljubega miru udala in preložila propoved iz stolne v cerkev sv. Antona. Po tem činu so postali nasprotniki še bolj drzni in so zahtevali, da se prepove sveti misijon pri sv. Antonu: no, državna oblast se je izrazila, da ne more jamčiti za mir, in tako je bil sv. misijon prepovedan. Ni nam treba iskati izgledov daleč, imamo dosti takih dejstev prav blizu, prav med nami. Nekateri gospodje bi radi tukaj premenili cerkev v političnem duhu (tako je!), ljudje, ki niso za to poklicani, zahtevajo od višje cerkvene oblasti, naj prestavi tega ali onega duhovnika, ker jim ni všeč; v cerkvi naj bo duhovnik gospodar, drugi pa, naj si že bode municipij, ali višje osebe, nimajo nobene pravice. Našega višjega cerkvenega pastirja, ki se nikakor ne bavi s politiko, ki ljubi vse svoje ovčice, spravili so s takim ravnanjem nekateri gospodje v žalosten položaj, v katerem se dandanes nahaja; tega pač nikdo ne more odobravati. Duhovnik je od nekdanj najboljši prijatelj in dobrotnik zlasti zatiranega ljudstva; pred leti, ko je v nas Slovence narodna zavest bila na nizki stopinji, so prav duhovniki največ pisali in razširjali knjige, poučevali in svetovali so v gospodarskem pogledu, stali so na čelu narodnega gibanja, sedaj pa se potegujejo za socijalne reforme. Duhovnik je v najbližji dotiki z ljudstvom, on koristi na vse strani zlasti dandanes, ko je silne pomoči treba revežem; kdo pa se prej usmili revežev nego cerkev? V to pa je potrebno, da je cerkev svobodna in ne v odvisnosti od posvetnih oblastnikov. Ako se izvrše prvi koraki do zboljšanja, da se namreč narodi pomirijo, da se šola zboljša, da se cerkvi zagotovi svoboda, da se uredé gospodarske stvari in socijalne reforme, videlo se bode očitno blagostanje v državi. Nekaj pa upamo doseči, ker vlada proti drž. zboru ne more vladati in posluževati se mora večine, ki je nam prijazna. — Premeniti se morajo tudi razmere v nas; zakoni naj se izvršujejo tudi od za to postavljenih oseb nasproti ljudstvu, ker se tudi od ljudstva zahteva strogo ravnanje po zakonih; v goriškem mestu se

pravice, po zakoni zajamčene, premalo spoštujejo. — Proti koncu je rekel g. govornik: „Naš narod slovenski je bil vedno udan vladarjem, zvest domovini in je v vsaki nevarnosti podpiral državo z denarjem, s krvjo; zahtevati sme torej, da ga država brani besnečih sosedov. Dragi moji volilci! V zadnjem času nemirnih homatij ste se izredno lepo vedli, zatajevali ste se in bili povsod pohlevni in dostojni, na ta način ste si pridobili in si morate pridobiti spoštovanje celo nasprotnika. Jaz pa sem ponosen in si štejem v veliko čast, da sem poslanec takega naroda.“

Tako je govoril poslanec dr. Gregorčič na shodu v Št. Petru.

Prvi majnik. Dan prvega maja je bil prava krasota, kakor da je nebo hotelo pokazati, kakšen je v resnici idejalen spomladanski dan. Zato pa je vse, kar se le more gibati, drvelo iz mesta na javna šetališča, v okolico, v duhtečo božjo naravo. Na javnih šetališčih in vrtih so igrale glasbe, povsodi se je porajalo veselje in zadovoljnost, da diha človek duhteči, čisti zrak.

* * *

A ne samo meščani, katerih večina se je mogla veseliti v svobodni naravi le par ur zgodaj zjutraj, ampak tudi delavci so slavili prvi dan maja, kajti mnogo njih je praznovalo ves dan. Praznovali so: tehniški zavod, Lloydov arzenal, metalurški zavod, tovarna za linolej, livarne Holt, Osvaldella, Brunner, Zanzola, Greenham, Judtmanova pivovarna, Cantejeva mizarska delavnica v ulici Stadion, elektrotehniški zavod Galatti, delavnice pri sv. Sabi ter več drugih manjših industrijskih podjetij in delavnic. V Šklednju je v gradnji livarn manjkalo le malo delavcev, v novem pristanišču pa se je vršilo delo kakor druge dni.

Zjutraj je dospelo iz Sv. Roka v Žavljje kakih 500 delavcev pod vodstvom odbornikov socijalno-demokratske zveze. Korakali so mirno v mesto. Tu so se razdelili; jeden oddelek je šel na Barriero, kjer se je ustavil v gostilni „Ai due Leoni“ drugi oddelek pa je zasedel kavarno „degli specchi“ na Velikem trgu.

Drugi delavci zopet — kakih 300 njih — so se zbrali zjutraj „pri Lovcu“. V gostilni „pri Juriju“ so nameravali imeti govore, toda policijski organi so razpustili zborovalce. Od tam so šli delavci v Lonjer in posedli nekoliko v tamošnjih gostilnah, zatem pa so krenoli v posamičnih majhnih oddelkih preko sv. Ivana v mesto. Tu so se zbrali v kavarni „Specchi“ na Velikem trgu ter ostali tam skoro do 1. ure, popolnoma mirni in dostojno vedé se. Slednjič so jo v oddelkih krenoli preko Barriere in sv. Jakoba nazaj v Milje. Mir se ni kalil niti najmanjše.

Gradnja novega župnišča v Sv. Križu pri Trstu. Mestni magistrat razpisuje dražbo za zgradnjo novega župnišča v Sv. Križu. Vsklicena cena je 9000 gld. Pisane, kolekovane ponudbe, katerim mora biti priložena pobotnica od 900 gld., uložnih v mestni davkariji, kakor 10% vadium. V soboto, dne 15. t. m. točno o poludne otvorijo se predložene ponudbe in potem se ne vsprejme nobena več, niti tedaj ne, ako bi bila ponudba ugodniša nego druge. — Načrti in vsi drugi poblizni pogoji gledé dražbe in gradnje so na ogled v III. nadstropju na magistratu.

Železniška postaja v Devinu. Južne železnice prometno nadzorstvo v Trstu javlja, da se železniška postaja v Devinu otvori dne 1. junija t. l.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 25. min. do 1. t. m. je bilo v področju tržaške mestne občine prijavljenih 14 slučajev davice (prejšnji teden je bilo 20 slučajev), 7 sl. škrlatice, 5 sl. ošpic, 3 sl. kozic in sl. legarjeve mrzlice. Umrli sti 2 osebi za škrlatiko, 1 za kozicami, 1 za ošpicami, 1 za d. vico in 1 za legarjevo mrzlico.

Voda Beanfort - Spontin

iz vreleca v

Neudorf-u pri Karlovih varih

je najbolja in najzdravejša pijača, ker razven dvojne ogljenčeve kisline od magnezije ima v sebi tudi 32% naravnega ogljenčevega kislica.

Zastopstvo za Trst, Istro in Primorje

Siegfried Hochwald

TRST — Via Glotto — TRST.

Morilec Andrej Škri se je peljal pod zaščito bajonetov minole sobote iz tržaškega vojaškega zapora v Petervaradin, da v tamošnji trdnjavi pre- stane svojih 12 let, na katere je obsojen.

Imena darovalcev za uboge rodbine zaprtih okoličanov. V Vipavi so darovali: Iv. Božič, Ložan, Senožečan, Memphis, R. M. in Planinski piparji z Na- nosa vsak po 2 gl.; M. Prhavec, Silvester, Hrib, Zorko, A. Grabrijan, A. Poljšak, sv. Ivanski, Viktor Dolenc, Josip Božič, Josip Bizjak, Ferd. Žvokelj, N. N. K., Vipave, Skuk, Može, Fr. Dolenc, Hrovatin, M. Er- javec in Bekar vsak po 1 gl.; Miha, N. N., N. N., N. N., N. N. Iv., Fajdiga, Schnor, Vip. Slovenka, Vrtovec, Vidrih, Jov. Semenič, Hrovat, Al. Ferjan- čič, Nabergoj, Mozer, Gvardjanič, Iv. Nabergoj, Fr. Puncuh, A. Prhavec, Avgusta, Bratovž, Gogala, V. Grabrijan, Juljani, Bernot, Šeme, Hladnik, L. K., Uršič, Znidaršič, I. I., Ložar, Franjo Rudolf, Dominik Rudolf, Ivan Lampe, Bonča, Švigelj, A. Puncuh, Fabčič in Furlan, K. Vovk, Jos. Fer- jancič, Terbižan in Lavrenčič vsak po 50 novč.; Lulik, Strancar, Skupek, Rovau, M. N., Rupnik in Bajc vsak po 30 novč.; F. Andlovic, Iv. Rudolf, Fil. Semenič, Jan Semenič in Ig. Bizjak vsak po 25 novč.; Fr. Poniž, Mesesnel, Fr. Pegan, Mislej, A. Dolenc, X. Y., Krapež, Srebot, A. Pavlin, A. Andlovic, M. N., N. N., Jež, Rejhar, Furlan, Mislej, Seražin, Pangerc, Andlovic, Malik, Srebot in Lekan vsak po 20 novč.; Druša 21 nč.; Mermolja 15 nč.; Premru, I. Tomažič, Bukovič, Žgur, A. Vovk in F. K. vsak po 10 novč.

Program II. rednega letošnjega koncerta „Slo- vanskega pevskega društva“ na Dunaju dne 7. maja t. l. ob 7. in pol uri zvečer v dvorani „Musikvereina“. I. — 1. Vladislav Želensky: „V Tatrah“, karakte- ristična uvertura za veliki orkester, op. 27. — 2. St. Mokranjac harmoniz.: „Srbsko-macedonske narodne pesmi“, mešani zbor. — 3. „*“ „Pesmi“, solospeli c. k. dvornega opernega pevcu g. V. Heš-a. — 4. Dr. Ant. Dvořak: „Moravski dvospeli“, sopran in alt s spremljevanjem klavirja, op. 32. — 5. a) M. Hubad harmoniz.: „Sem slovenska deklica“, b) M. Hubad harmoniz.: „Rožmarin“, c) St. Moniuszko: „Sloneczko“, d) J. Brahms: „Stratena mladost“, me- šani zbori. 6. Dr. Ant. Dvořak: a) „Slovanski plesi“, b) „Legende“. — II. — 7. Dr. Ant. Dvořak: „Sta- bat mater“, soli, zbor, orkester, op. 58. št. I, II, III, VI, IX, X. — Vse dunajske Slovane vabi

ODBOR.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju so poslali v poslednjem času sledeči p. n. gg. darila: iz Bovca Al. Sorč, c. k. poštar 2 gl.; iz Celja: dr. Jos. Serbec, odv. 5 gl., dr. Iv. Hrašovec odv. 2 gl. dr. Vrečko, odv. 2 gl. Ant. Randigaj, vik. 1 gl.; iz Celovca: B. C. Rossbacher 1 gl. 50 nč., Joz. Rozman, mest. kapl. 2 gl.; iz Cerknega: Jan Nep. Murovec, dekan 2 gl.; iz Čadrama: Jurij Bezenšek, kn. šk. duh. sveta. župn. 2 gl.; iz Črnomlja: An. Kupljen, c. kr. notar 3 gl.; iz Doberdola An. Bratin, 1 gl. 10 nč. z Dunaja: ekselencia baron Schwegel 5 gl., dr. J. Lenoch, dvor. in sod. odv. 2 gl., dr. Ploj, c. kr. tajnik v fin. min. 5 gl., dr. Al. Homan dv. in sod. odv. 6 gl., dr. Fran Sedej c. in kr. dvor. kapl. ravnatelj v Avguštinju 5 gl., J. Urbanya c. k. pošt. blag. 3 gl., V. Schrame c. kr. nading. drž. žel. 3 gl. Tehnik Fr. lekarnar 3 gl.; iz Go- rice: dr. Jos. Pavlica, spir. 2 gl., dr. Nilk. Tonkli odv. 5 gl., dr. Henr. Tuma dež. posl. c. k. prist. 5 gl., dr. And. Vojska c. k. sod. nadsvetn. 1 gl. grof Oskar Christalnig 3 gl.; iz Gornjega Grada Ant. Svetina c. k. not. 2 gl.; iz Gomilkega: Jov. Zotter naduč. 1 gl.; iz Griž pri Celji: Jak. Ja- nežič 5 gl.; iz Idrije: Vinko Kolšek c. k. notar 2 gl.; K. Svoboda okr. ing. 2 gl.; Iz Jezera: An. Kesnar župn. 3 gl.; iz Kamnika: Jak. Drachslar c. kr. okr. taj. 2 gl., Fischer Fran, hotelir 2 gl., Stelč Iv. pos. 2 gl.; iz Komna (Prim.): Fr. Kroupa žup. vodja 1 gl.; iz Ljubuške pri Kobaridu: Jan. Leben, kur. 2 gl.; iz Konjic: gospica Milka Pirnat učit. 2 gl.; Jernej Voh, dek. nadžup, kn. šk. duh. svetn. 2 gl.; iz Kranja: dr. V. Stempihar odv. 5 gl. Florijan K., knjigotržec 2 gl., dr. Janko Babnik c. kr. dež. sod. prist. 5 gl.; iz Hrastij pri Kranju: Lovro Rozman duh. 5 gl.; iz Predoselj pri Kranju: Jos. Kerčon, župn. 1 gl., Ign. Zupanc kapl. 1 gl. iz Lang-Enzersdorfa: Al. Karba 3 gl.; iz Lembacha: Fr. Robič drž. posl. 5 gl. (Zvršetak pride)

Strašen kraj. Najbolj mrzlo mesto na svetu je — kolikor je znano, — mesto Verhojansk v

Sibirju. Ako je zima stroga, pade toplomer celó do 70° Fahrenheit pod ničlo! Meseca januarja je srednja temperatura 48° Fahrenheit pod ničlo. Na- sprotno pa je po letu jako toplo, včasih doseže toplota celó 56° Fahrenheit, toda po noči zopet zmrzuje. Vsako jesen navstane v tem kraju povod- denj, ker v jeseni pade mnogo dežja. Rastlin ni skoro nič, živali le malo. — Res, prav „prijeten“ kraj, in vendar živi v Verhojanskem 10.500 duš!

Dva samomora v norišnici. V bolnišnici v Roveretu se je te dni nek blaznenec usmrtil. Kljubu strogemu nadzorstvu preskrbel si je nekje nož in si je prerezal žile na roki. Zjutraj so ga našli mrtvega v celici. — Istega dne se je v istem zavodu neki blaznenec obesil. Raztrgal si je srajco v proge in jih zvezal jedno z drugo ter si slednjič zadrnil vrat. Pričela je stroga preiskava, ker je baje baš — „strogo“, to se pravi prestrogo ali pa pomanj- kljivo nadzorstvo krive teh samomorov.

Zopet poneverjenje v Budimpešti. Viši me- stni kapitanat v Budimpešti je izdal tiralnico za 27letnim vdovcem Hermanom Löblom (Žid?), ker je komercialni banki v Budimpešti poneveril 16.000 glđ.

Brezdušni tatovi. Neki stari delavec na Du- naju, Martin Hinterbauer po imenu, je štedil s svojo ženo vred — žena je postrežnica, — da nabere malo glavnic za oni čas, ko ne bode več sposo- ben za delo. In res se jima je posrečilo vsled svoje leta in leta trajajoče varčnosti odtrgati si malo glavnic od ust: prištedila sta zanj neizmerno velik zaklad okroglih 8.000 glđ. Hotela sta si ku- piti malo hišico kje zunaj in mirno zaključiti teh par dni, ki jima je Bog še odmeril. A glej, brez- dušni tatovi so prekržili vse te račune, kruto raz- drli sladke sanje o brezbrizni starosti! Pobrli so jima vse! Nekega dne minolega tedna našla sta, vrnila se domov, vrata svoje sobice ulomljena in popolnoma izpraznjen zaboj, v katerem sta imela shranjen svoj zaklad v vrednostnih papirjih in dragocenostih. Kdo naj popiše obup ubogih starcev!

Krčmarska konkurenta. V mestu German (Ogerska) je živel sodnik in zajedno krčmar Mitar Almazsan. V istem mestecu je bila še druga krčma kateri je šlo mnogo bolje, nego Almazsanovi. Iz zavisti zapalil je Mitar hišo svojega konkurenta. Te dni pa je sedel Mitar mirno v svoji gostilni, in pil svoje vino, ko je počil strel skozi okno in ga zrušil mrtvega. To je bilo maščevanje konku- rentovo!

Kuga med podganami in mišimi. V Tamatavu na otoku Madagaskar je navstala kuga med pod- ganami in mišimi. Ta bolezen uničuje na tisoče in tisoče teh ognusnih gločalcev. Francoska nase- lina je vsled tega pojava zelo v skrbeh, kajti znanstveno je dokazano, da se običajno pojavi kuga med podganami, predno začne epidemija, črna kuga, razsajati med ljudmi.

Koledar. Danes (4.): Cvetko (Florijan), mu- čenec; Monika. — Jutri (5.): Pij V., papež; An- gel, mučenec. — Mlaj. — Solnce izide ob 4. uri 52 min., zatoni ob 7. uri 3 min. — Toplota vče- raj: ob 7. uri zjutraj 15 stop., ob 2 popoldne 18.5 stop. C.

Opozorjamo naše čitatelje na današnji inserat „Mejnarodni panorama“ na četrti strani — serija jako zanimiva.

Loterijske številke, izžrebane dne 1 t. m.:
Dunaj 23, 50, 90, 51, 53.
Gradec 59, 70, 90, 10, 74.

Najnovejše vesti.

Trst 3. Ravno kar smo prejeli jako žalostno vest, da je v soboto po prav kratki bolezni v Brnu na Moravskem preminul Slovecem v Trstu dobro znani in nadepolni tenorist Josip Trtnik. Naj v miru počiva v slovanski zemlji med češko-slovanskimi brati!

Atene 3. Po dvodnevni nedelavnosti je prodrla grška vojska v Epir. 6. polk je prodrl do Philippiada, kateri kraj je v tretjič zopet zaseden od Grkov. Iz Lami je javljajo dne 1.: Vsa vojska je od včeraj pripravljena za bitko.

Kaneja 3. Ismail paša je protestoval proti sklepu admiralov o preskrbovanju z živežem no- tranjega otoka. Zahteval je, ali naj se odpravi blokada, ali pa naj se uveljavi zopet.

Carigrad 3. Turški viri trde, da se turška vojska pomika proti Arti.

Carigrad 2. Glasom oficijelnega poročila je dospelo včeraj sem 244 ranjencev, 177 so jih spravi- li v bolnišnico yildiz, kjer jih negujejo skrbno. Isto poročilo trdi, da si ranjenci, vzlic vsem bo- lečinam, žele čim prej povrniti se na bojišče.

Zobobol olajšujejo
zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)
katere so bile odlikovane z Najvišjim priznanjem Nj. c. in k
Vis. preljamo gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodnje
Štefanije
Steklenica velja 20 kr.

Trgovinske brzjavke in vstl.
Budimpešta. Pšenica rajson 6.95 6.96 Pšenica za
spomlad 1897 — do — Oves za spomlad — — —
Rž za spomlad — — — Koruza za maj-juni 1897. 3.36 3.37
Pšenica nova od — — — 7.80 7.85 7.90 kilo.
7.85 7.90 od 80 kilo. 7.95 — — — od 81. kilo 8. —
8.05 — — — 82 kilo. for. — — — — — 5. — 3. —
prosa 5.80 — 6.25.

Pšenica: Slabe ponudbe brez povpraševanje. Prodalo
se je 20.000 met, st. Trg miron, mlačen. Vreme: dež.
Praga. Nemški aluhkor for. 11.70 do —. Novi
po f. 11.60. malo bolje.

Praga. Čestofagat — met, postavjen v Trst. s
carino vred odpošiljatev pramo 1. 30.75 31.25 Čestofagat
32.75 — 33. — Čestofagat 33.75 v glasovih 36. —

Havre. Kava Santos good average za april 49.50
za september 50.50 malo bolje.

Hamburg. Santos good average — maj 29.75. za juli
41.25, za september — — — za marc 42.25. bolje.

Dunajski dnevi 3. maja 1897.	danes	predvčeraj
Državni dolg v papirju	101.70	101.65
„ „ v srebru	101.65	101.65
Avstrijska renta v zlatu	122.45	122.60
„ „ v krunah	101.35	101.30
Kreditne akcije	361.50	359.90
London 10 lat.	119.50	119.50
Napoleoni	9.51 1/2	9.52
20 mark	11.72	11.72
100 italj. lir	45.10	45.15

V nauk

se sprejme dečko dobre obitelji. Poblize se
izve v tiskarni Dolenc.

V sv. Križu pri Trstu

se oddaje ali v najem, ali pa toliko od litra,
krčma ob glavni cesti. Krčma spada pod
občino nabrežinsko, torej je dac veliko manji.
Nadalje je za poletni čas za gospodo
letovišniške oddati hiša s krasnim vrtom v
isti vasi.

Natančneje je poizvedeti pri lastniku
Franu Košuta.

V krčmi

„pri dvanajstih murvah“

v Rojanu

se toči vedno pristno domače in istrsko vino ter
je preskrbljeno za dobro kuhinjo. Mimo tega se
toči tudi izborna steinfeldsko pivo v sodčih in ste-
klenicah. — Za bilen obisk se priporoča tržaškim
Slovecem

Josip Katalan,
lastnik.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:
Velika novost!
Večezanimivo po-
tovanje po Av-
straliji. Pogled
na Adelaide in
Melbourne. Prvi-
krat izpostav-
ljeno.

Ustopenina 20 novč. otroci 10 novč.

Učiteljico,

popolnoma večšo nemščini in spo-
sobno za poučevanje v slovenskem
jeziku, vsprejme neka trž. družina.
Hrana in stanovanje v hiši. Pri-
mierna plača po dogovoru. Na-
tančneje je izvedeti pri upravni-
štvu tega lista.

OLJE.

Pošilja se od
5 litra naprej
in na debelo.

Pošilja se od
5 litrov naprej
in na debelo

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Ima se veliko korist in velik trud se prišpara, ako
se poslužuje pri l. spedičiji in slov. firmi za olje, kis in
milo. Postrežba je točna, hitra in vrči so trdni.
Prevzemajo se pošiljave za celo Primorsko, Kranjsko, Šta-
jersko in Trst prosto na dom, ostavi vrč na domu brez
are. Jedilno olje l. 28 nč., fino 32 — 36 nč. l. finejše 56 — 60
nč. l. ekstrafino 64 — 72 nč. l. — Kis vinski in ciprski
po jako nizki ceni. Milo kuhinjsko 18 nč. K., fino 24, fi-
nejše 26 — 28 nč. K. Velika zaloga mila (žajfe) za toaleto
po zmernih cenah. Udani Anton Široc